

lovsstridige, og naar det har været vor Opfattelse, at de ere grundlovsstridige, have vi dermed ogsaa hævdet, at de ikke kunne udstedes i Henhold til Grundlovens § 25, og at de heller ikke i Henhold til denne Paragraf skulle forelægges den følgende Rigsdag. Thi hvilke foreløbige Love er det, som kunne udstedes i Henhold til § 25, og hvilke foreløbige Love er det, som i Henhold til denne Paragraf altid bør forelægges den følgende Rigsdag? Det er kun saadanne Love, som ikke stride imod Grundloven.

Det er det, jeg synes, man skal mærke sig, at det gælder kun med Hensyn til de Love, som kunne udstedes i Henhold til § 25, at de skulle forelægges den følgende Rigsdag. Det er kun saadanne foreløbige Love, som ikke stride imod Grundloven, der skulle forelægges, men da det efter Venstres Opfattelse strider imod Grundloven at afholde Udgifter og opkræve Skatter, forinden Finansloven er vedtagen, maa det ogsaa siges, at en provisorisk Finanslov er af den Art Instrumenter, som stride imod Finansloven, som derfor ikke kunne udstedes i Henhold til Grundlovens § 25, og som derfor heller ikke, i Henhold til § 25, altid bør forelægges den følgende Rigsdag.

Jeg siger, at man har anerkendt Grundtanken i det, jeg her gør gældende, allerede for 20 Aar siden fra en saa kompetent Side indenfor Venstre som afdøde Folketingsmand Berg, der netop brugte Udtrykket „Instrumentet“ om de provisoriske Finanslove. Naar man alligevel den Gang ved det private Initiativ indbragte de provisoriske Finanslove til Behandling her i Tinget, forekommer det mig uheldigt; thi jeg kan ikke se rettere, end at man derved anerkendte dem som hørende ind under de foreløbige Love, som § 25 omtaler, og som altid bør forelægges den følgende Rigsdag. Men Forholdet er jo dog det, at lige saa lidt som de provisoriske Finanslove kunne siges at høre til de foreløbige Love, som kunne udstedes i Henhold til § 25, lige saa lidt høre de til de foreløbige Love, som i Henhold til denne Paragraf altid bør forelægges den følgende Rigsdag. Jeg har Grund til at tro, at denne min Opfattelse ogsaa deles af andre, bl. a. af afdøde Folketingsmand Berg, som jeg talte med i Slutningen af 80'erne om dette Spørgsmaal, og som indrømmede mig, at denne Betragtning kunde ikke siges at være urigtig.

Det forekommer mig derfor, at jeg har Lov til at gøre denne Betragtning gældende her endnu, og naar jeg gør det, mener jeg ogsaa at ville advare imod, at

man ved de Ord i § 7, som jeg før anbefalede at stryge, gaar ind paa den modsatte Betragtning, at provisoriske Finanslove kunne siges at høre til de foreløbige Love, der kunne udstedes i Henhold til § 25 og i Henhold til samme Paragraf altid bør forelægges den følgende Rigsdag.

Justitsministeren (Alberti): Jeg skal ikke komme ind paa nogen Debat med det ærede Medlem om, hvorvidt Venstre i sin Tid har handlet rigtigt eller ej, skønt det undrer mig noget, at det ærede Medlem, der ellers altid paaberaaber sig de gamle Standpunkter, vil staa op og paastaa, at Venstre har handlet urigtigt. Jeg skal lige overfor det Spørgsmaal, som det ærede Medlem rejste angaaende Affattelsen af § 7, og overfor den Advarsel, det ærede Medlem fremsatte mod at give en vis Del af § 7 en nærmere betegnet Anvendelse, tillade mig at henvise det ærede Medlem til, at den Del af Paragraffen er ordret overensstemmende med et Forslag, som det ærede Medlem var med til at indbringe i sidste Rigsdagssamling.

Slengerik: Det var ikke Meningen, at der skulde tages politiske Hensyn ved denne Lejlighed, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) ellers saa nødtigt vil have skulle tages. Jeg mente, det var en ganske saglig Bemærkning, jeg gjorde gældende, og som jeg mente, jeg havde Ret i. Hvis den ærede Justitsminister derimod mener, at det bør tages som en aldeles politisk Begrundelse, som kan anvendes i den politiske Kamp for Øjeblikket, saa for min Skyld ingen Alarm. Det var ikke i den Hensigt, jeg gjorde denne Betragtning gældende. Jeg mente, den var rigtig, og at det nu var Tidspunktet at fremsætte den paa.

Justitsministeren (Alberti): Jeg kan fremdeles blot ikke forstaa, at det ærede Medlem i Januar eller Februar 1905 kan være med til at fremsætte et Lovforslag og saa i December 1905 kan staa op og advare mod Vedtagelsen af noget, der stod i hint Lovforslag.

Anders Nielsen: Det, jeg har at sige, skal kun henvendes til ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller). Det ærede Medlem vilde hævde, at det, her er foreslaaet i § 8, er eet med en Grundlovsforandring, i Virkeligheden er en ny Grundlovsbestemmelse. Denne Op-